

3 mei 2020, Vierde Paaszondag, jaar A

Lezingen: Hand. 2,14a.36-41

1 Petr. 2,20b-25

Joh. 10,1-10

Homilie

Goede mensen, het zijn bizarre tijden, ook voor ons leven als gelovige. Want geloven doe je nooit alleen, geloven is bij uitstek iets wat gebeurt in verbondenheid met andere mensen. Daarom ook hebben we het altijd zo belangrijk gevonden om samen te zijn in de kerk, rond het altaar en het Woord van de Heer. En nu zitten we niet samen, maar ieder "in zijn kot". Ik denk dat veel gelovigen zich de laatste weken afgevraagd hebben: Wat nu? Hoe moet het nu verder? Hoe kunnen we nu samen christen zijn?

Het is altijd goed om de teksten van de Bijbel te lezen vanuit de heel concrete situatie waarin wij leven. Dat geldt ook voor het evangelie van vandaag. Zo zien we misschien wel een belangrijke boodschap. Jezus richt zich vandaag tot ons, tot ons allemaal samen, maar vooral tot ieder van ons persoonlijk, ieder "in ons kot". Wat hij ons zegt, is: wees niet bang, ik ben er, ik zal er zijn, ik zal er altijd zijn voor jou. Hij zegt zelfs: ik zal voor je zorgen, als een goede Herder.

Misschien is het belangrijkste niet hoe of door wie we dit Woord horen. Elke christelijke voorganger of predikant weet dat hij of zij alleen een spreekbuis is. Wij spreken of schrijven het Woord dat van God komt. Het gaat over Jezus zelf die ons aanspreekt, ieder van ons. In het evangelie van vandaag lezen we een zeer mooie uitdrukking: de Goede Herder roept de schapen, ieder bij zijn naam. Kunt ge u dat voorstellen. Jezus roept ieder van ons, en hij kent onze naam. Onze naam, mijn naam en die van jou, staan geschreven in de palm van Gods hand. God houdt van ons, niet alleen in het algemeen, maar heel persoonlijk en intiem. In onze heel persoonlijke situatie kent Hij onze naam.

God laat ons nooit in de steek. Ook niet, zeker niet, in deze coronatijd. Daarom is het goed voor een mens om te geloven. Wie gelooft is nooit alleen, ook niet als het leven kwetst, ook niet als het leven pijn doet of we ons eenzaam voelen. God behoedt ons, als een goede herder, als een moeder die haar kind koestert, als een mantel om ons heen geslagen. Ken je dat, zo'n behaaglijke deken om je heen als je het koud hebt, zo'n deken is God voor ons. Dichter bij ons kan Hij/Zij niet zijn.

Maar ons geloof brengt niet alleen intieme geborgenheid. Het geloof is niet iets om heel stil bij ons te houden. "De belofte geldt u, uw kinderen en alle mensen, waar dan ook", zegt de eerste lezing van vandaag. God is ook als een deur die opengaat naar vrede, verbondenheid en geluk. Wat wij moeten doen is die juiste deur kiezen, de juiste weg gaan. Dan, zegt het evangelie, zullen we zijn als schapen die goede weidegrond vinden. Dan zullen we leven bezitten, en wel in overvloed. Dat is een uitdrukking die we telkens opnieuw vinden in het evangelie van Johannes. Op het einde van zijn evangelie zegt hij zelfs: "Dit is geschreven opdat u zult geloven dat Jezus de Messias is, de Zoon van God, en opdat u door te geloven leven zult bezitten in zijn naam." God schenkt ons leven, in eeuwigheid en in overvloed.

Het is goed dat wij geloven, ook vandaag, zeker vandaag. Want geloven maakt gelukkig, het geeft ons zekerheid, warmte en vertrouwen. Geloven doet ons groeien en bloeien, in elke fase van ons leven, tot wij in Hem volkomen zullen zijn, volmaakt gelukkig en voltooid. Amen.

Dirk Godecharle